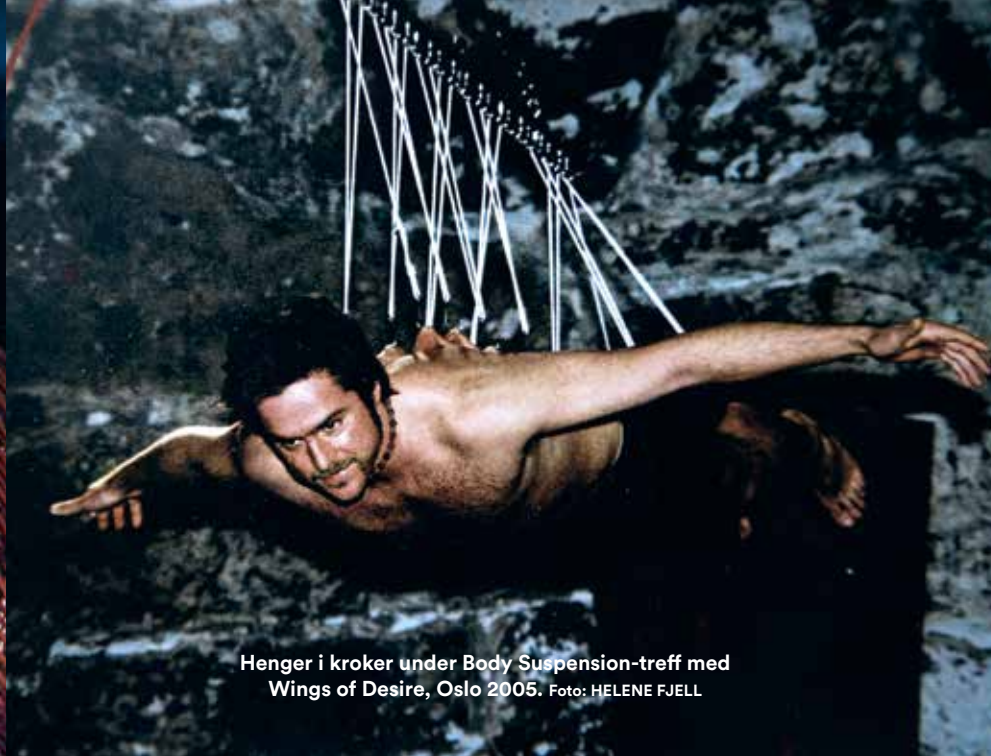

Litt sur etter å ha fått klippet det
Traavik selv kaller en «No Country
for Old Men»-sveis.

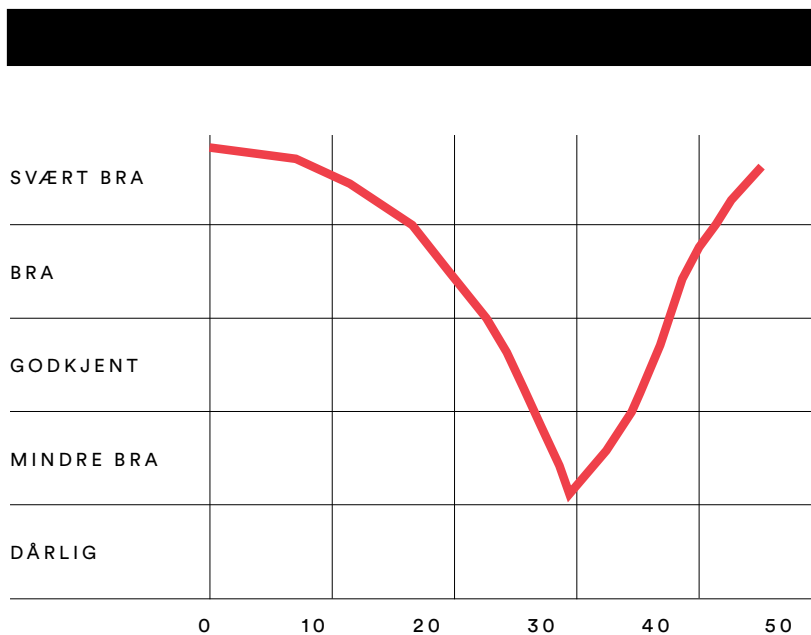

Henger i kroker under Body Suspension-treff med
Wings of Desire, Oslo 2005. Foto: HELENE FJELL

Med mamma
hjemme i Bergen,
trolig vinteren 71/72.

Traavik arrangerte de første
Norske Festspill i Nord-Korea, Pyongyang
17.mai 2012. Foto: GORM K GAARE

LIVET TIL NÅ: – Jeg synes jeg hadde en veldig bra barndom og ungdom, med en livskrise rundt 30. Jeg fikk rett og slett en kjempedepresjon. Ikke noe annerledes enn mange andre 30-årskrises, men jeg mistet helt troen på meg selv og det jeg holdt på med og ... det aller meste. Jeg måtte avbryte teaterforestillingen jeg holdt på å regissere, sykmelde meg, finne på noe helt annet i et par år. Da holdt jeg ikke på med kunst i det hele tatt, faktisk. I et par år jobbet jeg som portør på Rikshospitalet. Det er denne klisjeen om livskrisen som viser seg å være en blessing in disguise. En av mine store skrekkscenarier i livet frem til da var å mislykkes offentlig. Å bli avslørt. Og jeg tror det var utrolig viktig nettopp å oppleve det, oppdage at livet går videre og at du overlever. Så ble livet etter hvert veldig mye bedre igjen, og egentlig bedre enn det noen gang har vært.

Fra «Miss Landmine
Angola», 2007.

Foto: GORM K GAARE

Traavik fotografert
i forbindelse med
prosjektet «Pimp my
Aid Worker», i
Zambia i 2010.
Foto: TRAAVIK.INFO

To år gammel, fotografert
nær slektsgården i Hardanger.
Fotografen, familievennen Susan
Lazarus har skrevet bak bildet:
«Photographed with love.»

Med kone og barn på DMZ,
Nord/Sør-Korea 2012

Foto: GORM K GAARE